

Sporen deel 4

Het wordt Lara zwart voor de ogen en ze wankelt.

"Hé gaat het wel?" vraagt Jeroen en pakt haar arm beet. Ze haalt een paar keer diep adem. Hij kijkt haar bezorgd aan.

"Lara, wie zijn die mensen, ken je ze? Wat is er aan de hand, had je vader een minnares die hij wilde blijven onderhouden na zijn dood?" vraagt hij. Ze kijkt in zijn blauwe ogen. Ze denkt dat ze hem kan vertrouwen maar iets in haar zegt dat ze hem hier niet in moet betrekken.

"Ja" stamelt ze, "nee.. ik bedoel, ik weet wie het zijn maar ik kan het je niet vertellen, nog niet". Ze moet eerst weten hoe het zit, het is te verwarrend.

"Ik moet gaan" zegt ze. Ze is nog steeds draaierig en de wond op haar been trekt. Het is Jeroen niet opgevallen door haar lange rok.

"Nee, laat me je helpen". Zijn blauwe ogen kijken haar doordringend aan.

"Bovendien moet ik ook weten wat er aan de hand is, ik behartig jullie belangen" zegt hij erachter aan. Lara knikt. Hij heeft gelijk. Toch kan en wil ze geen open kaart spelen. Nog niet.

"Ik moet eerst zelf wat dingen uitzoeken, daarna hoor je zo snel mogelijk wat er aan de hand is, oké? Wil je iets voor me doen?" Jeroen knikt vragend.

"Wil je in de gaten houden of er nog iets met die rekening gebeurt en zodra dat zo is, het aan mij laten weten?". Ondertussen pakt ze uit haar tas een visitekaartje, dezelfde die ze eerder aan Simon heeft gegeven. Jeroen pakt het aan en bekijkt het even.

"Wow, mooi logo" zegt hij en lacht naar haar. Ze lacht terug.

"Ik zal je bellen als er iets gebeurt met de rekening. Jij kan me altijd bellen als ik je nog ergens mee kan helpen" en ook hij geeft haar een kaartje. Het heeft een strak ontwerp en bevat niet méér informatie dan nodig is, terwijl die van Lara een speels karakter heeft. Ze geeft hem een hand, die hij niet meteen loslaat. Dan loopt ze naar de deur. Ze hoort zijn stem:

"Lara" ze draait zich om. "Doe voorzichtig". Ze knikt en glimlacht. Dan gaat ze naar beneden en loopt het pand uit. Ze weet waar ze heen wil.

Bij haar huis aangekomen kijkt ze goed in de straat of ze niets verdachts ziet. Alles lijkt vertrouwd. Ze stapt snel uit de auto en laat de koffer erin zitten. Het vuile shirt neemt ze mee. Binnen kijkt ze om zich heen. Alles ziet er precies zo uit zoals ze het een paar dagen geleden heeft achtergelaten, toen ze het vliegtuig naar Nice had genomen. Ze loopt naar haar badkamer. Daar kleedt ze zich uit en neemt een warme douche. Het water is weldadig.

Ze voelt hoe moe ze is. Ze wast haar haren, zeept zich in met doucheschuim, spoelt de wond -die weer is gaan bloeden- schoon en laat alle spanning met het schuim en het bloed weglopen door het putje. Dan stapt ze uit, doet haar dikke badjas aan en draait haar haren in een handdoek. Ze pakt een gaasje en verband en bindt dat voorzichtig om haar been. Dan loopt ze naar de keuken, maakt een grote kop thee en doet er een lepel honing in.

Op haar laptop opent ze haar mailprogramma. Er is een bericht van het adres dat haar zo bekend is, maar waar ze al maanden niets meer van heeft ontvangen en ook niet had verwacht er ooit nog iets van te krijgen. D. Hogenvorst is de afzender. Haar vader. Ze opent het bericht. Het is de bevestiging van een vliegticket, op haar naam. Naar Nice, de datum is open.

Lara staart voor zich uit. Het verdriet om het overlijden van haar vader, dat nog zo vers is, wordt nu weg gedrukt door boosheid en verwarring. Waarom is verdwenen? Kon hij de schande van een scheiding niet aan? Was hij bang voor een strijd met haar moeder? Vroeger

of later zou het toch zijn uitgekomen dat hij nog leeft, als ze erachter kwamen dat de rekening was leeggehaald. Wat dacht hij nou, dat hij daar gewoon opnieuw kon beginnen zonder enige consequenties? Tegelijk is ze zo blij dat ze hem weer kan zien, met hem kan praten, dat ze wil huilen. Maar ze doet het niet.

Ze kijkt naar de rest van haar berichten. Ze ziet bericht met afzender 'Simon Daamen'. Ze klikt het open. 'Hier zijn je foto's, groet Simon'. Er staat een link bij naar een downloadsite, ze klikt erop en haalt een groot bestand binnen, wat bij openen 10 foto's blijkt te bevatten. Van haar vader en Diana en de boot. Ze begrijpt het niet. Ze had niet verwacht dat Simon nog iets aan haar zou sturen. Dan bedenkt ze zich dat hij niet weet dat zij op de hoogte is van zijn betrokkenheid. Na die ene voicemail heeft ze niets meer van hem gehoord.

Snel klikt ze de mail voor de vlucht open, klikt op de link om de datum te kiezen en kijkt welke vluchten er de volgende dag gaan. De vlucht van 11 uur heeft nog plaats. Ze kiest snel een stoel en bevestigt haar keuze. Dan drinkt ze haar thee op en gaat naar bed.

De volgende dag staat Lara vroeg op, gewekt door het alarm op haar telefoon. Ze kleedt zich aan, eet wat yoghurt, drinkt een grote kop koffie en vertrekt richting Schiphol. Ze is niet ontspannen, kijkt steeds om zich heen en op haar telefoon. Maar er gebeurt niets en ze komt veilig aan in Nice. Ze loopt de weg naar de autoverhuur zonder erbij na te denken, gister liep ze hem andersom. De weg naar st. Tropez is makkelijk, ze hoeft alleen de zee te volgen. De hemel is stralend blauw, de zon is fel.

Ze rijdt st. Tropez binnen, naar de jachthaven. Bij de poort meldt ze zich als 'mademoiselle Hogenvorst' en de portier laat haar zonder problemen binnen. Gister was ze lopend gegaan vanuit de boulevard. Ze parkeert de auto en loopt naar het jacht. Het is groot en wit en heeft een ruime voorplecht. Daarop staat een tafel, hij is gedekt. Een vrouw met bruine krullen loopt de kajuit uit met een dienblad. Diana. Ze zegt iets. Dan ziet ze hem, aan de reling. Haar adem stokt. De rijzige gestalte, het korte grijze haar, de handen op de rug. Haar vader.

Diana kijkt van de boot af en ziet Lara. Ze kijkt blij verrast en tilt haar hand op om te zwaaien. Dan laat ze hem langzaam zakken. Haar ogen verstarren en stralen angst uit. Lara kijkt haar verbaasd aan. Diana's mond gaat open, maar Lara hoort niets. Ze wordt bij haar armen gegrepen en een stem sist in haar oor: "dacht je nou echt dat dit een happy end zou zijn?"

Ze wil zich omdraaien, maar de man is sterk, hij houdt haar in de houdgreep. Een vleug van zijn aftershave komt in haar neus en ze voelt zich flauw worden. Dan hoort ze de gil van Diana.